

La Galeria

- 71** LITERATURA | Anna Ballbona
Entrevista a Kirmen Uribe
- 72** LITERATURA | Joan Garí
Soliloqui del farer
- 73** MÓN EDITORIAL
- 74** LITERATURA | Lluís Bonada
Una nova antologia intenta reintroduir entre els lectors la màgia verbal del costumista Emili Vilanova
- 76** CINEMA | Àlex Gorina
El 'cabinet' de mort del rei Doinel

- 77** TELEVISIÓ | Toni de la Torre
Únic
- 78** TEATRE
El triomf de la superstició
Francesc Foguet i Boreu
- 79** ART | Ricard Mas Peinado
Picasso al MNAC
- 80** ART
Outumuro
Ricard Silvestre
- 81** GASTRONOMIA
Menjar de cine
Jaume Fàbrega

Disseny: Ana Vanesa Prieto
Disseny de la capçalera: Toni Payà
Disseny de la portada: Toni Payà
Publicitat i promoció: Salva Martínez (València)
Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido i Zaida Torregrosa (Barcelona). Tel.: 932 384 262.
Nous projectes: Zaida Torregrosa
Subscripcions: Maria Josep Cánovas
Administració: Pilar Martí
Fotomecànica i impressió: Rotimpres Aiguaviva (Gironès).
Dipòsit legal: V-853-1984

Amb el suport:

Generalitat de Catalunya

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia, ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Encara en estat de xoc

La part del món més civilitzat –als Estats Units i a l'entorn– encara es manté en estat de xoc després de la victòria de Donald Trump. Passen els dies, però no els efectes d'un resultat indesitjat. Tot són anàlisis per intentar esbrinar com és possible que el candidat republicà haja guanyat les eleccions contra pronòstic i contra les enquestes. Debades. No cal grans prospeccions. Trump ha guanyat contra pronòstic perquè els pronòstics seguien més la pauta de la voluntat que la de la intel·ligència. I la majoria de les enquestes no s'han equivocat. Les darreres que es van fer ja assenyalaven que la distància entre els dos candidats s'havia escurçat molt, encara que Hillary Clinton guanyava per un escàs marge. Un marge escàs que s'ha concretat en nombre de vots però no en el vot de representació per Estats.

Bé faran els dirigents del Partit Demòcrata analitzant què han fet malament perquè un dels polítics més extravagants de la història –un *no polític*, que se'n vanta– haja derrotat la candidata que va guanyar les seues primàries. L'error dels demòcrates ha estat, en primer lloc, la mateixa designació de Hillary Clinton. I això no és una conclusió fàcil feta després de la jugada. Van ser moltíssims els que van avisar que Clinton reunia més inconvenients que avantatges, però la roda de les primàries als Estats Units sovint dóna aquestes sorpreses i sempre és irreversible. És curiós –tan curiós com necessari– analitzar ara els retrets i les crítiques que alguns dirigents del partit –el mateix president Obama– dirigeixen contra la candidata derrotada. Tot això té sentit si és per evitar la repetició de l'error. I si busca aprendre a apamar millor la realitat social i electoral.

Però, en tot cas, el punt d'interès necessari ara és el mateix Donald Trump. Els discursos d'aquests dies, des del mateix endemà de les eleccions, expliciten que el president electe ha variat el to del seu discurs. Trump ha aigualit en pocs dies les seues promeses electorals. En qüestions tan importants i dramàtiques com l'expulsió dels immigrants sense papers o la construcció d'un mur en la frontera mexicana. Sembla que el guanyador de les eleccions no té la més mínima vergonya a l'hora de reconèixer que una cosa són les promeses com a candidat i una altra les decisions com a president. D'un costat, l'engany almenys serveix perquè la gent més sensata respire amb una mica més de tranquil·litat. No tot serà tan terrible com semblava. De l'altre, és agre constatar que la denominada *nova política* –perquè Trump es reivindica com tal– fa servir les mateixes trampes que la més envellida. I encara amb més desconsideració respecte als votants.